

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 249. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_309A-txt-shoot-idm6739.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er unægteligt, at Sagn og Sange som have hjemme i et Folks Hedenskab, om de i Øvst50rigt ei indeholdt mindste historisk Sandhed, paa det bestemteste kundgjøre Folkets Aand, men, saavidt man veed, findes der ei mindste Levning af Sligt hos Skotterne af nordisk Æt, og hvorvidt det er anderledes med Galerne, beroer vel paa de *Ossianske* Digtes Ægthed. Saalænge nu disse ei ere udgivne i Grund-Sproget, og dette tilbørlig opklaret, maa Spørgsmaalet nødvendig være underkastet megen Tvivl og Dunkelhed, men at der i de Digte findes mærkelige hedenske Oldsagn, kan vist uden Fare paastaaes, ligesom det da er klart, at de gamle irske Sagn om Helten Fin, Kuvals Søn, hans Søn Oisin og Sønesøn Oskir i det *tredie* Aarhundrede, gjælde Fingal, Ossian og Oskar. Om den historiske Grundvold er det egentlig for tidlig at tale, kun kan man bemærke, at Fingals Tog til Norden ere omtrent saa historiske som Arthurs, og Picterne; som Galerne kaldte *Chruthnier*, vist det eneste *nordiske* Folk han havde med at gjøre, Noget man ogsaa mindes om ved *Chrutloda*, den pictiske Odin. Hvad Poesien angaaer kunde man vel falde paa at sige: Røsten er Jakobs men Hænderne Esaus, thi en forunderlig Modsætning er der mellem Ossians Hjerte og Tungemaal, og naar man veed, at *Skotte-Navnet* efter al Rimelighed er af nordisk Herkomst og Udtryk for de *Thuath de Danan* (Dana Thiod) hvorom irske Oldsagn melde, samt at Fingal (den *hvide* Fremmede) 251er en gammel irsk Benævnelse paa *Dansk*, da synes det ikke urimeligt, at Fingals Slægt var dansk men blev besjunget af galiske Barder. Man har længe bemærket at *Aanden* i de ossianske Kvad er orientalsk, og antaget det for et Vidnesbyrd *mod* deres Ægthed, men det skulde man ikke gjort før man havde beviist at Galernes Aand *ikke* er orientalsk, som dog deres Barde-Væsen, Kaste-Inddeling, Dovenskab, Ubændighed, Farve, Aasyn og Alt synes at vise.